

10 e Kamer

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest gewezen in de zaak:

Nr. ST 1/13
(not. 495/08)
VAN HET PARKET

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister.

Nr. C/823/13
VAN HET ARREST

Eiser tot herstel
GSI

10 mei 2013

not. IE 64.L1.23764-04/JL van

Nr. _____, geboren te _____, wonende te _____, grondwerker,

oorspronkelijk beklaagde, eiser,

tegen:

De Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur voor de provincie _____, met zetel te _____,

oorspronkelijk eiser tot herstel, verweerder

en tegen: het Openbaar Ministerie, aan wie de dagvaarding werd aangezegd.

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 18 april 2013 in het Nederlands:

- eiser in zijn vordering vertegenwoordigd door meester _____, advocaat met kantoor te _____,
- het openbaar ministerie bij monde van _____, substituut-procureur-generaal,

A

verweerder in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door
meester voor meester , beiden advocaat
met kantoor te

2.1. Deze kamer van het hof heeft bij arrest van 15 september 2011,
gewezen op tegenspraak en op zijn verzet, eiser
schuldig bevonden aan en tot een straf veroordeeld
wegens:

- het zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning "aanbrengen van verhardingen bestaande uit aarde vermengd met stenen en uit steenslag op landbouwgrond en oude spoorwegbeddingen" op een niet-gekend tijdstip in de periode van 1 maart 2004 tot 17 juni 2004 (verbeterde telastlegging A),
- het zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem door "de ophoging van het terrein (op bepaalde plaatsen tot circa 65 cm" op een niet-gekend tijdstip in de periode van 1 maart 2004 tot 17 juni 2004 (telastlegging B),
- het in strijd met de wettelijke bepalingen achterlaten of verwijderen door "het achterlaten en ingraven van afvalstoffen, o.m. oude banden met velgen, stukken verroest oud ijzer, sloopafval, grote betonblokken, hout en steenpuin" in de periode van 1 maart 2004 tot 15 juni 2006 (telastlegging C).

2.2. Over de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, gesteund op art. 149 Stedenbouwdecreet 1999, thans art. 6.1.41 VCRO, voor zover gericht tegen eiser, heeft het hof in het arrest van 15 september 2011 als volgt beslist:

"beveelt aan de beklagde over te gaan tot het herstel van de plaats te nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van één jaar, te rekenen vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden, dit door:

- het afgraven van de aangebrachte verhardingen en het legaal verwerken, dit is verwijderen of nuttig toepassen, van het gestorte materiaal naar een daartoe voorziene stortplaats,
- het opgraven en legaal verwerken, dit is verwijderen of nuttig toepassen, van het in de grond ingegraven afval,
- het herstellen in de oorspronkelijke toestand van het maaiveld, dit is de hoogte van de weide en de gedeelten van de oude spoorwegbeddingen,

beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, in overeenstemming met wat thans is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO,

zegt voor recht dat op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur door de veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van € 150 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het

verstrijken van de termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit arrest in kracht van gewijsde zal treden".

2.3. Tegen het arrest van 15 september 2011 heeft cassatieberoep aangetekend; het Hof van Cassatie heeft op 24 april 2012 dit cassatieberoep verworpen.

2.4. De feiten die aan de voormelde telastleggingen ten grondslag lagen werden gepleegd op:

(1) een perceel landbouwgrond van de oorspronkelijk tweede beklagde en zijn echtgenote te aan de ten kadaster gekend

(2) een aanpalend perceel (zonder nummer), deel van een oude spoorwegbedding en eigendom van

(3) een aanpalend perceel (nr.), deel van een aftakking naar een militair domein van de oude spoorwegbedding en eigendom van de

In het bijzonder ging het om de uitvoering van de volgende werken:

- bij het opvoeren van de terreinen werden grote brokken steen met aarde vermengd; de ophogingen bedragen op sommige plaatsen 65 cm;
- op de landbouwgrond werden tot meer dan 2 m diepe putten gemaakt waarin afval werd gedumpt, zoals oude banden al dan niet met velgen, oud ijzer, sloopaafval, grote brokstukken beton;
- aan de zijde van de werd bovendien steenpuin aangevoerd voor de verharding over de volledige lengte van het terrein en op een breedte van circa 15 meter, met een dikte van een 15-tal cm;
- het terrein van de werd opgevoerd en verhard met steenpuin over de volledige lengte (circa 200 m), een breedte van circa 15 m en een dikte van 30 cm; onder de fijne laag steenpuin werd grof puin ingegraven;
- het gedeelte van de oude spoorwegbedding eigendom van de werd opgevoerd met aarde en brokken steen, zodanig dat het op dezelfde hoogte werd gebracht als de andere terreinen.

Zoals in het arrest van 15 september 2011 overwogen, geven de stukken 49 tot en met 67 (plan en foto's met aanduidingen) een beeld van wat werd uitgevoerd.

2.5. In het arrest werd met betrekking tot het gevorderd herstel ondermeer overwogen:

- *"Het afvoeren naar een daartoe voorziene stortplaats moet gelet op het feit dat er andere mogelijkheden bestaan van verwerken, dit is verwijderen of nuttig toepassen, van afval, worden gepreciseerd als het legaal verwerken van het gestort afval.*

- *Onder het 'saneren van de grond' moet volgens de uiteenzetting in conclusies begrepen worden het uitvoeren van een oriënterend bodemonderzoek, desgevallend een beschrijvend bodemonderzoek en*

de uitvoering van bodemsanering in de zin van het Bodemsaneringsdecreet 2006.

Op dit onderdeel van de vordering kan niet worden ingegaan nu door de uitvoering van de overige als herstel gevorderde werken vanuit het standpunt van de ruimtelijke ordening een einde zal zijn gesteld aan de wederrechtelijke toestand. Er zijn overigens in het dossier geen aanwijzingen dat de wederrechtelijk uitgevoerde werken tot bodemsanering zouden roepen.

3.1. Bij dagvaarding betekend aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en aangezegd aan de procureur-generaal vordert eiser, met toepassing van art. 1385quinquies Ger.W., de opheffing van de dwangsom, minstens een tijdelijke gehele opschorting van de looptijd ervan.

Eiser stelt dat niet tot uitvoering van de hoofdveroordeling kan worden overgegaan "zonder een voorafgaandelijk beschrijvend bodemonderzoek en - vermoedelijk - het opstellen van een bodemsaneringsproject en - naar omstandigheden - de uitvoering ervan", terwijl "de bodemsaneringsplichtige weigert de werken te laten uitvoeren zonder voorafgaandelijk deze verplichtingen te vervullen" en rekening houdende met "de feitelijke termijnen nodig om de bewuste onderzoeken uit te voeren en verslagen op te stellen evenals de administratieve termijnen aan verleend om al dan niet tot conformverklaring daarvan over te gaan".

3.2. Verweerder betwist de aangevoerde onmogelijkheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

4.1. Naar luid van art.1385quinquies Ger.W. kan de rechter die een dwangsom heeft opgelegd, op vordering van de veroordeelde de dwangsom opheffen, de looptijd ervan opschorten gedurende de door hem te bepalen termijn of de dwangsom verminderen ingeval van blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

Deze bepaling vindt haar grondslag in de billijkheid in die zin dat niemand tot het onmogelijke kan gehouden zijn.

4.2. Het gezag van gewijsde van het arrest van 15 september 2011 staat eraan in de weg dat de herstelmaatregel zelf zou worden ingetrokken, of op een of andere wijze zou worden gemilderd onder het mom van een opheffen, intrekken of mildereren van de dwangsom. Het staat ook niet aan het hof op de huidige vordering van eiser de beslissing van 15 september 2011 uit te leggen of te verbeteren in de zin van de art. 793 en 794 Ger.W.

4.3. Eiser toont door geen van de middelen in conclusies, op zichzelf of samen beschouwd, het bestaan aan van een materiële of morele onmogelijkheid, geheel of gedeeltelijk, al dan niet tijdelijk, om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

Vooreerst brengt het feit dat verweerder de behandeling van de herstellvordering tegen de erfenamen van de oorspronkelijk tweede

beklaagde
onmogelijkheid mee.

alsnog niet nastreeft, geen dergelijke

Verder is het zo dat het hof met zoveel woorden besliste dat het bevolen herstel geen bodemsanering in de zin van het Bodemsaneringsdecreet 2006 omvatte. Het gaat enkel om het uitbreken van aangebrachte verharding, het verwijderen van het uitgebroken materiaal en van gestort afval en het ermee gepaard gaande herstel van het reliëf van de bodem, waaraan het gekende bestaan van vervuiling van de grond vóór 1 maart 2004 niet in de weg staat.

Eiser maakt niet aannemelijk dat de diverse onderdelen van de tegen hem door de rechter bevolen hoofdveroordeling concreet niet kunnen uitgevoerd worden zonder miskennis van enig wettelijk voorschrift, al dan niet pas tot stand gekomen na 15 september 2011.

Eiser toont niet aan dat in de gegeven omstandigheden van hem niet meer inspanningen en zorgvuldigheid kunnen worden verwacht om tot het bevolen herstel over te gaan; hij zoekt duidelijk slechts argumenten om aan de hoofdveroordeling onderuit te komen.

OP DEZE GRONDEN
Het Hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op art. 1385 *quinquies* Gerechtelijk Wetboek,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in
gerechtzaken,

verklaart de vordering tot het opheffen, het opschorven van de looptijd
of het verminderen van de dwangsom ontvankelijk doch niet gegrond,

veroordeelt eiser tot de kosten.

Kosten:
Afschriften:
Opstelrecht ber.bekl.:
Dagvaarding:

+ 10 % :

Totaal :€

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter _____ als voorzitter en de raadsheren _____ en _____, en in openbare terechtzitting van 10 mei 2013 uitgesproken door voorzitter _____, in aanwezigheid van _____, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier _____.

ARS-nr. : 2013/ 1796

5 MEI 2013

Aangeboden op
Niet te registreren: -

177/1:

Ea. inspecteur a.l.